

Nr 22

Nr 23

Nr 24

Nr 25

Nr 26

Nr 27

KATALOG:

1	1970, 11 x 23	10	1978, 33,3 x 26,5	19	1982, rispapper, 31 x 22,5
2	1972, 17,5 x 23,5	11	1980, 27 x 41	20	1982, 23,5 x 17,5
3	1975, 36 x 47,7	12	1980, 30 x 41,8	21	1982, 23,5 x 17,5
4	1976, 17,5 x 23,5	13	1980, 16,5 x 23,9	22	1984, 17,5 x 23,5
5	1976, 30 x 39,7	14	1980, 24 x 34	23	1984, 17,5 x 23,5
6	1977, 42 x 56	15	1982, 17,5 x 23,5	24	1985, 16,5 x 23,8
7	1978, 24 x 34	16	1982, 23 x 30,8	25	1985, 48 x 36
8	1978, 29,5 x 24,5	17	1982, 30 x 42	26	1986, 30 x 40
9	1978, 42 x 55,8	18	1982, 73 x 51	27	1988, 11 x 15

Samtliga verk är från boet efter Robert Jacobsen.

Kompositioner, gouache/tusch och krita på papper. Höjd gånger bredd i centimeter.

foto Kent Belenius

Robert Jacobsen 1989

Välkommen till
VERNISSAGE

i närvaro av konstnärens änka och son
Maria och Bobby Jacobsen

Lördagen den 29 april 2000
kl 14-17

GALERIE BEL' ART

Birger Jarlsgatan 2, 114 34 Stockholm
Tel: 08-611 60 52, Fax: 08-611 60 54
www.belart.se, e-post: kent.belenius@belart.se
Öppet: tisdag-fredag 11-17, lördag 12-15

Utställningen pågår till den 20 maj

HYLLNING TILL
ROBERT JACOBSEN

(1912–1993)

”Roberts ikoner”

Nr 20

GALERIE BEL'ART
STOCKHOLM

Roberts ikoner

Robert Jacobsen föddes 1912 och avled 1993. Han var under sitt långa liv intensivt verksam som konstnär, mest känd som skulptör. Hans skulpturer i järn har arkitektonisk monumentalitet och har berikat många stadsmiljöer i världen och i hemlandet Danmark. Han var i grunden en kraftfull hantverkare i konsten och skulle driva fram många nya uppslag i den moderna konströrelsen. Tidtals låg han långt framme i detta formel-ett-lopp, som ändrar på stilar och smakriktningar. Efter andra världskriget var Asger Jorn, Richard Mortensen och Robert Jacobsen tre danska modernister, som tidtals höll ihop och stödde varandra för att efter hand mer eller mindre konfliktfyllt glida från varandra.

Richard Mortensen och Robert Jacobsen var en tid stöttespelarna i Denise Renés galleri i Paris. "Klar form", "Konstruktivism", och "Konkretism" var ord som kom till användning i debatterna. På femtiotalet var danskarna med Vasarely, Eric H. Olson, Baertling, Dewasne och Poliakoff de stora nyskaparna. 1957 bröt Robert Jacobsen med denna riktning och började utföra vad som oegentligt brukar kallas för "dockor", små figurer mättade med mystik hämtade från främmande folkslag, gestaltningar med inslag av fornordiskt, afrikanskt, precolumbiskt amerikanskt, kinesiskt, sydasiatiskt formspel. Det är en modern gestaltning av etnografiska strövtåg i dessa verk. I sina monumentaliska konstruktioner skapade han porösa icke föreställande formsystem med tomrum inuti omgivna av balkar, raster, koniska och sfäriska ytor.

I den häftiga debatten om konstens utvecklingsvägar med brytning mellan konstruktivister och konkretister kände sig Robert Jacobsen aldrig osäker eller hämmad. Han framhöll att han var fri att göra vad han ville, och det gjorde han också. "Jag har helt enkelt försökt vara en man i det tjugonde århundrandet", sade han. Det var han verkligen i sin konst. Han sökte sig till ett annat galleri än Denise Renés, och blev efter hand den legendariske "le gros Robert". Han skulle sedan bli en frikostig lärare för akademielever i skulptur vid konstakademien i München från 1962 - 1981. I Köpenhamn blev han 1976 professor vid Konstakademien. 1969 slog han sig ned ett stycke från Kolding i Jylland och fortsatte oförtröttligt sin skapande verksamhet.

Vid sidan av de skulpturala arbetena ägnade han sig åt att arbeta i färg och svart-vitt med målningar, akvareller, collages, teckningar och grafik. Han erfor, enligt vad han har sagt, ett nödvändigt uttrycksbehov att känna sig för i arbeten på tvådimensionella ytor. Det gav honom uppslag för genomförandet av tredimensionella kompositioner. En rad utmärkta skulptörer har efterlämnat teckningar - till exempel Michelangelo, Rodin, Laurens, Giacometti och Milles - och dessa teckningar har en specifik egenhet att låta linjespelet genomföras med en vaghet i själva konturen som om konstnären liksom vill gå om hörnet och känna sig för med en tredimensionell antydning på en yta.

Under den sista levnadsperioden samlades i Robert Jacobsens ateljé målningar på japanskt rispapper och andra material. De har en smyckeliknande karaktär, och de kan med rätta kallas för Robert Jacobsens ikoner. Verken är tillägnade hans hustru Maria, och de är inspirerade av henne och han har diskuterat dem med henne. Ibland blir bildblandningen så stark att man kan tala om katakres eller palimpsest. Katakres är när två olika bilder dubbel exponeras som en. Palimpsest är en medeltida handskrift med många underliggande textlager, som stundom kan lysa genom.

Robert Jacobsen låter sina bilder inramas av en oregelbunden färgad list. Han har arbetat med tusch, fetkrita, akvarell och täckfärg som i en gouache. Detta är i bästa mening verk utförda med blandteknik och växlande material. De har en glödande reflekterande smyckeglans, dessa förberedelser och vederkvickelser för en skulptör. Maria Jacobsen har frikostigt lämnat ut dem för att beskådas av en vidare publik, och ledningen för Bel'Art känner glädje, stolthet och tacksamhet att få visa Robert Jacobsens ikoner för första gången offentligt.

Uppsala i mars 2000

Teddy Brunius

fil dr, professor emeritus Köpenhamns universitet

Nr 1

Nr 2

Nr 3

Nr 4

Nr 5

Nr 6

Nr 7

Nr 8

Nr 9

Nr 10

Nr 11

Nr 12

Nr 13

Nr 14

Nr 15

Nr 16

Nr 17

Nr 18

Nr 19

Nr 21